

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος πρώτον εν Αθήναις,
 πού πλουτίζουν οι κηρήνες.

Χίλια όκτακόσα όγδοήντα πέντε,
 τó Κουβέρνο πάει πρίμα μέ πονέντε.

Ο ΡΩΜΗΟΣ τήν εβδομάδα — μόνο μία φορά θά βγαίνη,
 κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
 Συνδρομητάς δέν δέχομαι — γιατί δέν τους άνέχομαι.
 Κι' όσα φύλλα κι' αν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.

Δέν θά έχουμε τερτίρια — όπως πρίν και ν-αραβέρια,
 Γράμματα και πληρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
 Μές 'στών φόρων τήν άντάρα — κι' ό Ρωμγός μας μία δεκάρα.
 Κι' ός τήν δίνη όποιος θέλει — είδ άλλώς δέν μάς μέλε..

Δέκα τέσσαρες του Σεπτεμβρίου,
 καιρός εξαψευων και μαρτυρίου.

Πούντος όγδοήντα έξη,
 αίμα, φαίνεται, θά τρίξη.

Τί κάθεσθαι ακόμα
 μέ ανοικτό τó στόμα ;

Αν τώντι δέν στερήσθε γενναιότητα και θάρρους,
 αν εντρέπεσθε να τρώτε από ένα κι' άλλον μπάτσαις,
 γιατί βρίζετε στους δρόμους νυκτα 'μέρα τους Βουλγάρους
 σαν γειτόνισσαις γυναίκες, σαν τής πρόστυχαις κυράτσαις ;
 Τι χαρά σαν τους Βουλγάρους εαν ήμεθα κι' ήμεις.
 οι απόγονοι πατέρων τόσης δόξης και τιμής !

Και προσμένετε πολέμους απ' αυτή, την εταιρίαν,
 από Κόντηδες Ροβέρτους και Παππαμιχαλοπούλους ;
 και προσμένετε πολέμους και μεγάλην ιστορίαν
 από Πρόεδρον πού έχει καπνοπώλας ως συμβούλους,
 κι' άλλο τι δέν ενθυμείται παρά πώς 'στό Βερολίνον
 μία φορά κι' αυτός έπήγε αντιπρόσωπος Έλλήνων ;

Τι τους θέλετε τους λόγους, τά ψηρίσματα τά τόσα ;
 αν τó λήη κι' ή καρδιά σας, αν τώντι σας βαστά,
 ός 'μιλήσγ τó τουφέκι, ός δεθή εύθυσ ή γλώσσα,
 και κατάστηθα έλάτε 'στους Βουλγάρους έμπροστά.
 Τι φωνάζομ' έδώ μέσα περί όπλων και πολέμων ;
 μάς βαστάς;.. έμπρός! οι Σλάβοι μάς προσμένουν εις τόν Αίμον

Ό, τι κάμετε, καυμένοι, θά τó κάμετε μονάχοι,
 αν σας έμεινε ακόμη 'λίγο αίμα κι' εντροπή...
 δέν θά βρήτε Κυβερνήτη για πολέμους κίφι νάχη,
 δέν θ' ακούσετε κανέναν ένα λόγο να σας 'πή.
 Κι' αντί φρίκης κι' έλεγείων εις τόν θάνατον του γένους,
 θά ιδήτε καπνοπώλας μέ μυρτιαίς στεφανωμένους.

Πρός τί δέεσθε 'στόν Πλάστην εν μεγάλη κατανύξει ;
 τί ανοίγετε τó στόμα και κυττάζετε ταστέρια ;
 περιμένετε ό Πλάστης Γκρά τουφέκια να σας ρίξη
 κι' αυτός δύναμι να δώση 'στην καρδιά σας και 'στά χέρια ;
 Η πιστεύετε αλήθεια εις τόν κρύο Δεληγιάνη
 πώς θ' αφήση τή σουμάδα και πολέμους θά σας κάνη ;

Έ! τί κάθεσθε ακόμη;... έλπίς άλλη δέν υπάρχει !
 σεις πετάξετε σωτήρες εις τó μέσον τόσων σκλάβων,
 είδ' άλλοιώς έτοιμασθήτε από τώρα πολεμάρχοι,
 να δεχθήτε άγογγύστως τά λακτίσματα των Σλάβων.
 Έτοιμάσετε τά πόδια και τά χέρια σας για μύλο,
 και τά μάγουλα για μπάτσαις και τή ράχη σας για ξύλο.

Ό γενναίοι Έλληνές μου, τής πατρίδος οι σωτήρες
 τας σημαίας σας προστάζουν να πατούν και να ξεσχιζουν
 χωροφύλακες γενναίοι και άγέρωχοι κλητήρες,
 και τή ράχη σας μέ ξύλο δυνατό να κοκκινίζουν.
 Και σεις στρώνετε άφώνως, ώ κλεινοί Βουλγαρομάχοι,
 εις τó ξύλο του στρατού σας τήν αδύνατή σας ράχη.

Λησμονήσετε τήν Λαύρα, τόν μεγάλον Μαραθώνα,
 έμπρός μάς 'στόν Δεληγιάνη μέ φλογέρα και νταούλι,
 ός καη όκτώ και δύο 'στην ώραίαν του εικόνα,
 και 'Ατσιγγανει γενήτε και των δούλων σας οι δούλοι.
 Τι φωνάζομ' έδώ μέσα περί όπλων και πολέμων ;
 μάς βαστάς...ιδού ! οι Σλάβοι μάς προσμένουν εις τόν Αίμον.

